

Voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

In aanvulling op mijn schrijven van gisteren, zaterdag 4 april 2020, wil ik, mede naar aanleiding van de bijdrage van de heer Koos Sneek in Statianews van vandaag, zondag 5 april 2020, nog even reageren op de ontwikkeling gericht op het herstel van de lokale democratie op Sint Eustatius.

Ik herken natuurlijk de verschillende bevindingen en argumenten van de hand van de heer Koos Sneek. Geregeld noemt hij ook - terecht - punten waar Europees Nederland steken heeft laten vallen en dat nog steeds doet.

Het gaat me wat ver om het over individuele bestuurders te hebben maar dat 'Den Haag' geen gelukkige hand heeft bij het aanwijzen van betrokken, ervaren en doelgerichte bestuurders, ben ik in hoofdzaak wel met de heer Sneek eens. Betrokkenheid met het opstellen van een functieprofiel is er aan deze kant van de oceaan nimmer geweest, althans niet dat de bevolking daar enige invloed op heeft kunnen hebben.

Dat de Europees Nederlandse regering het maar niet lukt om op basis van gelijkwaardigheid en wederzijds respect de Statianen tegemoet te treden is ook mij een doorn in het oog. Ook de huidige regeringscommissaris, de heer Marnix van Rij, spreekt bij zijn aantreden over het belang van de communicatie en noemt daarbij het spreekuur dat hij daarvoor als primair kanaal wil aanhouden. Ik heb direct geopteerd voor een afspraak maar het regime van een wekelijks spreekuur is nog niet van de grond gekomen.

Natuurlijk wil ik daarbij direct aantekenen dat de corona-bedreiging ook zijn agenda danig heeft beïnvloed dus ik wil hem hierop niet te hard aanvallen, maar feit blijft dat het van een communicatie op basis van een open agenda en gelijkwaardige inbreng van eenieder, nog niet is gekomen.

Als ik vervolgens kennis neem van het Voorstel van Wet en het Advies van de Raad van State dan bekruipt ook mij het gevoel dat de minister vooral veel resultaat en voortgang wil boeken maar zich niet al te veel bekommert om hoe het traject dan eigenlijk zal moeten lopen.

Als ik enigszins klinisch (op afstand, niet al te betrokken of emotioneel) tegen deze materie aankijk dan zie een min of meer concrete set van twaalf criteria die moeten zijn ingevuld teneinde in de staat van "voldoende gereed voor lokale democratie" te komen. Waarom zie ik dan in de lokale ontwikkelingen van dag tot dag geen voortgang op deze twaalf "projecten" of, zo u wilt, "deelprojecten"? Kom met een detailplanning van alle activiteiten die moeten worden doorlopen teneinde een zeker (deel)project met een "groen licht" af te sluiten en je hebt bijna permanent zicht op de gang van zaken. Communiceer daar duidelijk over en tracht draagvlak bij de bevolking te bewerkstelligen.

Het zijn mijns inziens tamelijk eenvoudige 'statements' maar ze zijn totaal onherkenbaar in het gevoerde beleid van de afgelopen twee jaar.

Ik wil deze aanvulling kort houden (u heeft vast meer leesmateriaal door te werken in deze periode waarin 'werken' in vrijwel elk opzicht een ander gezicht heeft gekregen). Als u een concrete vraag heeft waarover u mij zou willen raadplegen: mijn mailbox staat altijd open en wordt zeer regelmatig ingezien.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevueroad 4, Upper Round Hill, Sint Eustatius, Caribisch Nederland.

Noot: Vergeet u niet uw bijdrage te leveren aan het sturen van de Karel Doorman naar de kleine bovenwindse eilanden? Dank u wel!